

Іваненко І.І., Петренко О.П., Сидоренко С.С.

¹ кандидат фізико-математичних наук, доцент кафедри алгебри, ДНУ

² асистент кафедри алгебри, ДНУ

³ студентка 3 курсу ?????????????? факультету, ДНУ

e-mail: ivanenkoi@gmail.com

МАТЕМАТИКА ДЛЯ МАТЕМАТИКІВ ТА МАТЕМАТИКА ДЛЯ ТРЕНУВАННЯ

У тексті анотації до статті (від 3 до 5 рядків) наводяться предмет та об'єкт дослідження. У стислій формі наводяться одержані результати дослідження або ж гіпотеза, обґрунтування якої міститься в основній частині статті.

Ключові слова: *слово1, слово2, словосполучення, фраза, ...*

Вступ

Перша складова вступу містить постановку проблеми у загальному вигляді та її зв'язок з важливими практичними завданнями (5-10 рядків).

У другій складовій вступу слід навести формулювання цілей статті (постановка завдання); вказаний розділ вельми важливий, бо з нього читач визначає корисність для себе пропонованої статті; мета статті впливає з постановки загальної проблеми і огляду раніше виконаних досліджень, тобто дана стаття має на меті ліквідувати «білі плями» у загальній проблемі (обсяг цієї частини статті 5-10 рядків).

Ще однією складовою частиною вступу є дослідження та публікації, на які спирається автор, виділення невирішених частин загальної проблеми, котрим присвячується дана стаття (звичайно ця частина статті становить близько 0,5 сторінки).

При написанні статті автор повинен давати посилання на джерела, матеріали або окремі результати які наводяться в тексті. Посилатися рекомендовано на останні видання публікацій. Посилання в тексті на джерела слід зазначати порядковим номером за переліком посилань, виділеним двома квадратними дужками, наприклад, « ... у працях [1-7] або [1, 7], [1; 6; 10]». Якщо в тексті необхідно зробити посилання на складову частину або на конкретні сторінки відповідного джерела, можна наводити посилання за зразком [5, С. 234-236].

Для підтвердження власних аргументів посиланням на авторитетне джерело або для критичного аналізу того чи іншого рукопису слід наводити цитати. Науковий етикет вимагає точно відтворювати цитований текст, бо найменше скорочення наведеного витягу може спотворити зміст, закладений автором.

[Основні означення та зауваження]

Інколи основні означення та зауваження доцільно відокремити від ОСНОВНОЇ ЧАСТИНИ статті, яка, як вже було зазначено, містить основні результати, одержані автором (авторами) безпосередньо (звичайно ця частина статті становить близько 1-1,5 сторінки і не є обов'язковою).

Основна частина

Текст основної частини — власне виклад матеріалу дослідження.

Означення 1. *Текст визначення поняття.*

Відповідні оточення є для

Теорема 1. *Текст формулювання теореми.*

Доведення. Доведення теореми ...

□

За необхідністю можна також використовувати оточення

Лема

Твердження

Наслідок

Зауваження

Приклад

Задача

Для більш складних структур (напр. Теорема Піфагора) використовується наступне

Теорема 2. (Теорема Піфагора) *Квадрат гіпотенузи дорівнює сумі квадратів катетів.*

Імпортований рисунок

знаходиться в тій самій папці, що й файл документу.

Рекомендованими форматом для підготовки імпортованих рисунків є формат EPS. Їх можна імпортувати наступним чином

Рис. 1: Двокольорова хордова O -діаграма (з 10 хордами) мінімального роду

Оформлення впорядкованих списків

потрібно здійснювати за допомогою середовища `itemize`, наприклад:

1. текст 1
2. текст 2

або

- а) текст а
- б) текст б

Формули

Загальне правило пунктуації в тексті з формулами таке: формула входить до речення як його рівноправний елемент. Тому в кінці формул і в тексті перед ними розділові знаки ставлять відповідно до правил пунктуації.

Розділовими знаками між формулами, котрі йдуть одна за одною і не відокремлені текстом, можуть бути кома або крапка з комою безпосередньо

за формулою до її номера.

Рівняння і формули треба виділяти з тексту вільними рядками.

Якщо рівняння не вміщується в один рядок, його слід перенести після знака рівності (=) або після знаків плюс (+), мінус (–), множення (·) і ділення (:).

Нумерувати слід лише ті формули, на які є посилання у наступному тексті. Інші нумерувати не рекомендується.

Двокрапку перед формулою ставлять лише у випадках, передбачених правилами пунктуації:

- а) у тексті перед формулою є узагальнююче слово;
- б) цього вимагає побудова тексту, що передує формулі.

Найбільші, а також довгі і громіздкі формули, котрі мають у складі знаки суми, добутку, диференціювання, інтегрування, розмішують на окремих рядках. Це стосується також і всіх нумерованих формул. Для економії місця кілька коротких однотипних формул, відокремлених від тексту, можна подати в одному рядку, а не одну під одною. Невеликі і нескладні формули, що не мають самостійного значення вписують всередині рядків тексту.

Пояснення значень символів і числових коефіцієнтів треба подавати безпосередньо під формулою в тій послідовності, в якій вони дані у формулі. Значення кожного символу і числового коефіцієнта треба подавати з нового рядка. Перший рядок пояснення починають зі слова «де» без двокрапки.

Приклад оформлення нумерованих формул

$$a^2 + b^2 = c^2, \tag{1}$$

де a, b – довжини катетів, c – довжина гіпотенузи.

Для зображення громіздких формул і співвідношень,

які займають більше одного рядка, бажано використовувати середовище `gather`, наприклад:

$$\begin{array}{l} 1\text{-ий рядок формули} \\ 2\text{-ий рядок формули} \\ 3\text{-ий рядок формули} \end{array} \tag{2}$$

Даний приклад зображає формулу, яка займає три рядки, при цьому 1-ий і 3-ий рядки не нумеруються, а 2-ий нумерується автоматично.

Якщо автор бажає зобразити формулу, яка не нумерується, йому слід

скористатися середовищем gather* :

1-ий рядок формули

...

останній рядок формули

Оформлення таблиць

g	0	1	2	3	4	5	6	7
n_g	1	1	4	30	900	54 990	5 263 764	726 485 868

Табл. 1: Початкові значення числа n_g нееквівалентних полів з класу $L_{1,1}(N_g^2)$.

Висновки

У закінченні наводяться висновки з даного дослідження і стисло подаються перспективи подальших розвідок у цьому напрямку.

Список використаних джерел потрібно оформлювати за одним із наведених нижче прикладів згідно вимог ВАК — бюлетень ВАК України, № 5, 2009 р..

Література

[1]

[Монографії (один, два або три автори)]

[2] *Василенко М.В.* Теорія інформаційних систем: Навч. посібник. — К.: Вища шк., 1992. — 430 с.

[3] *Афанасьев В.В., Василько О.Н.* Расчёты на программируемых микрокалькуляторах. — М.: Энергоиздат, 1992. — 190 с.

[4] *Меліков А.З., Іванов В.М., Рюмін Н.А.* Математичні моделі багатопотокових систем обслуговування. — К.: Техніка, 1998. — 265 с.

[Чотири автори]

[5] Основы создания гибких автоматизированных производств / Л.А.Сидоров, Л.В. Адамович, В.Т.Музычук, А.Е. Гридасов; Под ред. Б.И. Тимофеева. — К.: Техніка, 1986. — 144 с.

[П'ять і більше авторів]

[6] Системный анализ / Н.И. Белоус, Е.И. Вишняков, В.Ю. Левин и др. — М.: Экономика, 1995. — 620 с.

[Багатотомні видання]

- [7] Історія України: у 8т. – К.: Основи, 2004. – Т. 2. – 530 с.
[Перекладені видання]
- [8] Мишкін, Фредерік С. Економіка грошей, банківської справи і фінансових ринків / Пер. з англ. – К.: Основи, 1999. – 963 с.
[Збірник наукових праць]
- [9] Вычислительная и прикладная математика. Сб. науч. раб. – К.: Либідь, 1996. – 85 с.
[Статті з журналів, інших часописів]
- [10] Нижник Н.Р. Синергетично-рефлексивна модель соціальної самоорганізації та управління // Вісник НАДУ при Президентові України. – 2003. – №3. – С. 5–14.
[Енциклопедії]
- [11] Юридична енциклопедія: у 6 т. / Ред. кол.: Ю.С.Шученко (голова ред. кол.) та ін. – К.: «Укр. енцикл.», 2001. – Т. 3. – 530 с.